

Μαρτυρίες για την προσωπικότητα του π. Γερβασίου Παρασκευόπουλου

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενο άρθρο:<http://www.pemptousia.gr/?p=90468>]

Ο πολίος και σεβαστός Μητροπολίτης πρώην Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Ιερόθεος, πνευματικό τέκνο του μακαριστού Γέροντα, έγραφε πρόσφατα στα εισαγωγικά της δεύτερης έκδοσης του θαυμάσιου βιβλίου του πνευματικού του Πατέρα «Ερμηνευτική Επιστασία επί της Θείας Λειτουργίας (βλέπε παρουσίαση στην «Τόλμη» του Σεπτεμβρίου 2006):

«Έχομεν επτά δεκαετίες, κατά την διάρκεια των οποίων ήθλησεν εις το πνευματικόν ουράνιον επάγγελμα του ασκητού, καθοδηγούμενος υπό της τριπλής αγγελικής φρουράς και συνοδίας: παρθενίας, ακτημοσύνης, υπακοής. Ενεπνέετο δαψιλώς και απαύστως από την εν λόγω αγγελικήν φρουράν, διαφυλασσόμενος και φρυκτωρών. Ουδ' επί στιγμήν επέτρεψε τα ιδανικά και τα δράματά του να εκφύγουν από της τριπλής ως ανω αγγελικής συνοδίας.

Ταύτα πάντα τα διετήρησε μέχρι τέλους, μη παρεκκλίνας απ' αυτών το παραμικρόν. Κατεδείχθη τούτο περιτράνως, ότε εις ηλικίαν 63 ετών επεστρατεύθη και ετοποθετήθη εις την θέσιν του πρωτοσυγκέλλου παρά τω Αρχιεπισκόπω, εθνικώ και εκκλησιαστικώ ανδρί Χρυσάνθω, τω από Τραπεζούντος, και υπηρέτησε μετά πιστότητος και αφοσιώσεως τον φωτεινόν εκείνον Ιεράρχην, χωρίς ουδόλως να προσέγγιση τους αρχιερείς, οι οποίοι θα εψήφιζον υπέρ της αναδείξεώς του εις Μητροπολίτην. Τουναντίον, παρέμεινε μακράν των επισκοπικών αυτών τίτλων, μη δυνάμενος και μη αποδεχόμενος να παρακαλέση αυτός προσωπικώς διά την εκλογήν του εις επίσκοπον. «Εάν αναδειχθώ από της Εκκλησίας, θα υπακούσω. Αλλά δεν θεωρώ τίμιον και θεοφιλές να παρακαλέσω ο ίδιος δι αυτήν την εκλογήν, δεν μου επιτρέπει η ορθόδοξος γραμμή, την οποίαν πάντοτε ετήρησα επ' αυτού».

Επηκολούθησε η συντριβή του μετώπου εις Αλβανίαν, η παράλληλος αλλ' ένδοξος πτώσις της γραμμής Ρούπελ, η αγέρωχος άρνησις του ηρωϊκού Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσάνθου, όστις είπε κατά πρόσωπον προς τον Γερμανόν στρατηγόν, ο οποίος τον είχε επισκεφθή εις το γραφείον της Αρχιεπισκοπής, ζητούντα να τον δεχθή δι' επισήμου δοξολογίας εις τον μητροπολιτικόν ναόν, τα εξής: «Ο Έλλην Ιεράρχης ουδέποτε παραδίδει την πρωτεύουσαν της πατρίδος του εις τον εχθρόν, ούτε τον υποδέχεται μετά δοξολογιών, έστω και εάν ούτος ενίκησεν, αλλ' είναι έτοιμος να αποθάνη υπέρ αυτής». Και ο υπερήφανος Γερμανός στρατηγός έφυγε ταπεινωμένος, αλλά θαυμάζων τον ατρόμητον Ιεράρχην και φέρεται ειπών εις τους εκτός του γραφείου προσμένοντας Έλληνας και ξένους δημοσιογράφους: «Δεν έχω ακούσει μέχρι σήμερα άλλην απάντησιν ομοίαν προς αυτήν του Έλληνος Ιεράρχου».

Κατά την διάρκειαν της στιχομυθίας του Αρχιεπισκόπου μετά του Γερμανού στρατηγού ήτο παρών και ο άγιος Γέροντας, ο οποίος, συγκινηθείς βαθύτατα, εξέφρασε θαυμασμόν και αγάπην προς τον Αρχιεπίσκοπον, διατηρών πιστώς εις την μνήμην του τον συγκλονιστικόν αυτόν και ελληνικώτατον διάλογον. Ακολούθως, αφού συνεκέντρωσε τα απαραίτητα έγγραφα και προσέφερε όσας υπηρεσίας αναγκαίας ως εκ της θέσεώς του ηδύνατο προς τον Μακαριώτατον, τον απεχαιρέτησε -παρόντος του λίαν αγαπητού εις αυτόν Παναγιώτου Τρεμπέλα- δακρύων και ανεχώρησε διά το Ναύπλιον, προς επίσκεψιν του επισκόπου Αργολίδος Ιωάννου, μετά του οποίου είχε φιλικώτατον δεσμόν, και μετά ταύτα ήλθεν εις Πάτρας, εν μέσω των πνευματικών τέκνων, συνεργατών, διδασκάλων, μαθητών και μαθητριών και της όλης φιλτάτης εις αυτόν ποιίμνης».

- *Ο π. Ηλίας Μαστρογιαννόπουλος έγραψε στο βιβλίο του «Άγιες Μορφές της Νεωτέρας Ελλάδος»:*

«Ο π. Γερβάσιος υπήρξεν ο τελευταίος χρονολογικώς της πλειάδος εκείνης των εναρέτων και φλογερών ιερομονάχων -Ιεροθέου Μητροπούλου, Ευσεβίου Ματθοπούλου, Παναρέτου Δουληγέρη, Αθανασίου Αθανασοπούλου- οι οποίοι εξεκίνησαν από την Γορτυνίαν, εγαλουχήθησαν εις τας μεγάλας μονάς των Καλαβρύτων και κατόπιν εμεσουράνησαν κυρίως εις τας Πάτρας. (...) Και ως νεαρός ιεροσπουδαστής και ως λευκός πρεσβύτες, και εις την σχολήν του και εις την κατασκήνωσίν του, παντού και πάντοτε ήτο πλημμυρισμένος από το επιτακτικόν νόημα της επιστρατεύσεως. Ήτο «κεκλημένος» και «απεσταλμένος».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Αρχιμ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος Ερμηνευτική Επιστασία επί της Θείας Λειτουργίας, Πάτραι 2005 – Μητροπολίτης πρ. Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης Ιερόθεος Αρχιμανδρίτης Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, Αίγινα 2007 – Παναγιώτης

Ἄντ. Λόης, Γερβάσιος ὁ ἄγνωστος Ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας καὶ ὁ φάρος τῶν Πατρίων, τ.Α΄, Πάτραι 1998 – Αρχιμ. Ηλίας Μαστρογιαννόπουλος, Ἅγιες Μορφές τῆς Νεωτέρας Ελλάδος Αθήναι 1977 – Σοφοκλῆς Γ. Δημητρακόπουλος, Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Νεόφυτος, στο «Ἀντίδωρον τῶ Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσοστόμῳ Θέμελῃ, Καλαμάτα 2006, σσ. 141-142 καὶ 165-166 – Τάκης Κωνσταντόπουλος, Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, στο: «Ριζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή. Πανηγυρικός τόμος ἐπὶ τῇ 125ετηρίδι», Αθήναι 1969, σσ. 665-668 – Ἄγγελος Νησιώτης, Ἀγῶν ἀνακαινίσεως, Αθήναι 1971 – Του ἰδίου, Ὁ χιλιασμός καὶ αἱ πλάναι του, Αθήνα 1946 – Δημήτριος Πρώσος, Ἐνας μέγας πνευματικός ἡγέτης, Αθήναι 1976 – Νικόλαος Εὐθ. Μητσόπουλος Μικρόν μνημόσυνον τοῦ Κατηχητοῦ πατρός Ἀγγέλου Νησιώτου, Αθήναι 1990 – Περιοδικά «Ἐκκλησία», «Ζωή», «Καينὴ Κτίσις», «Ἐνορία» καὶ «Σωτήρ».

Πηγή:περιοδικό Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν, Τόλμη, Νοέμβριος 2007, τ. 70, σελ. 4-11